

786.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 29 maja 1928 r.

o przekazaniu wojewodom: w Warszawie, Łodzi, Kielcach, Lublinie i Białymstoku—decyzji wymienionych w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. w sprawie granic gmin na terenie b. Królestwa Kongresowego, zmienionych przez b. władze okupacyjne niemieckie i austriacko-węgierskie.

Na podstawie art. 118 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządzam co następuje:

§ 1. Zastrzeżone w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. w sprawie granic gmin na terenie b. Królestwa Kongresowego, zmienionych przez b. władze okupacyjne niemieckie i austriacko-węgierskie (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 455), prawo stwierdzania i ustalania granic gmin, przekazuje się niniejszem wojewodom: w Warszawie, Łodzi, Kielcach, Lublinie i Białymstoku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

787.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 21 września 1928 r.

w sprawie organizacji Policji Państwowej w m. st. Warszawie.

Na podstawie art. 17 i 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 257) zarządzam co następuje:

§ 1. Policja Państwowa w m. st. Warszawie stanowi okrąg, który dzieli się na komisariaty. Podział na komisariaty przystosowany jest do podziału miasta na powiaty grodzkie tak, że każdy powiat grodzki obejmuje pewną ilość komisariatów w całości.

Do wykonywania zadań, niedających się wypełnić siłami poszczególnych komisariatów istnieją specjalne oddziały rezerw: pieszej i konnej.

§ 2. W zakresie organizacji policji śledczej w m. st. Warszawie mają zastosowanie przepisy, objęte rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 kwietnia 1927 r. o wydziałach i urzędach śledczych (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 358).

§ 3. Na czele Policji Państwowej w m. st. Warszawie stoi Komendant Policji Państwowej m. st. Warszawy, którego organem pracy jest Komenda Policji Państwowej m. st. Warszawy.

§ 4. Do zadań Komendanta Policji Państwowej m. st. Warszawy należą sprawy wymienione w art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej.

§ 5. Wszystkie przepisy, rozporządzenia i zarządzenia dotyczące komendantów wojewódzkich Policji Państwowej stosują się również do Komendanta Policji Państwowej m. st. Warszawy, o ile w poszczególnym wypadku nie jest wyraźnie postanowione inaczej.

§ 6. W zakresie wykonywania funkcji określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej, policja m. st. Warszawy podlega Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy, poszczególne zaś komisariaty policji — starostom grodzkim w zakresie przysługującej im kompetencji.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

788.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 21 września 1928 r.

o organizacji Policji Państwowej w powiatach miejskich.

Na podstawie art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 257) zarządzam co następuje:

§ 1. W miastach stanowiących osobne powiaty dla celów administracji państwowej Policja Państwowa stanowi obwody powiatowe.

§ 2. Do wykonywania zadań, niedających się wypełnić siłami poszczególnych komisariatów w obwodach wymienionych w § 1 mogą być tworzone specjalne rezerwy miejskie, wchodzące w skład Policji Państwowej w tych miastach.

§ 3. W zakresie organizacji policji śledczej w powiatach miejskich mają zastosowanie przepisy objęte rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 kwietnia 1927 r. o wydziałach i urzędach śledczych (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 358).

§ 4. Na czele Policji Państwowej w Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu i Wilnie stoi Komendant Policji Państwowej odpowiedniego miasta, podporządkowany bezpośrednio właściwemu Komendantowi Wo-

jewódzkiemu. Organem pracy Komendanta miasta jest Komenda Policji Państwowej miasta.

§ 5. W Bydgoszczy, Gnieźnie, Grudziądzu, Inowrocławiu, Toruniu, Białymstoku, Częstochowie, Lublinie i Sosnowcu funkcje komendanta Policji Państwowej miasta pełni kierownik komisariatu, a tam, gdzie jest kilka komisariatów, kierownik komisariatu wyznaczony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Do zadań Komendantów Policji Państwowej miast należą sprawy, wymienione w art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 257).

§ 7. Wszystkie przepisy, rozporządzenia i zarządzenia dotyczące komendantów powiatowych Policji Państwowej stosują się również do komendantów Policji Państwowej miast, o ile w poszczególnym wypadku nie jest wyraźnie postanowione inaczej.

§ 8. Uprawnienia naczelników powiatowych władz administracji ogólnej, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej, przysługują na obszarze miasta Krakowa i Lwowa starostom grodzkim; prezydenci tych miast mogą jednak w zakresie swej kompetencji wydawać bezpośrednio polecenia Policji Państwowej.

§ 9. W miastach: Białymstoku, Częstochowie, Lublinie i Sosnowcu do czasu mianowania w nich osobnych starostów grodzkich pełniący funkcje komendantów Policji Państwowej tych miast kierownicy komisariatów, podlegają komendantom odnośnych powiatów: białostockiego, częstochowskiego, lubelskiego i będzinińskiego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Sładkowski*

789.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 września 1928 r.

o uzupełnieniu §§ 5 i 6 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym.

Na podstawie art. 6 i 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustęp a) paragrafu 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 11, poz. 64), w brzmieniu nadanem mu przez rozporządzenie z dnia 18 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 68), uzupełnia się przez dodanie nowego (szóstej) punktu następującej treści:

„6. — fasoli z gatunków: „Phaseolus lunatus” i „Rangoon” oraz wszelkiej trującej”.

§ 2. Punkt 5) paragrafu 6 rozdziału a) „przywóz” rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 11, poz. 64) w brzmieniu, nadanem mu rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 407), uzupełnia się przez dodanie nowego ustępu f) następującej treści:

„f) Fasola, niezakazana do przywozu (§ 5, ustęp a) pkt. 6) może być wpuszczana do obszaru celnego na podstawie należycie wystawionych przez zagraniczne władze państwowe, względnie organizacje rolnicze o charakterze społecznym świadectw pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia winno podawać gatunek fasoli (nazwę botaniczną) i stwierdzać, że nie zawiera składników trujących.

Brak wymaganego świadectwa może być zastąpiony przez zaświadczenie krajowego Zakładu Państwowego badania żywności, wystawiane po zbadaniu prób, przesłanych Zakładowi przez urząd celny pod pieczęcią urzędową.

Badanie i przesyłkę prób uskutecznia się na koszt strony, t. j. osoby uprawnionej do rozporządzania towarem”.

§ 3. Rozdział b) „wywóz” paragrafu 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym, w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 30 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 420) uzupełnia się przez dodanie nowego (czwartego) punktu następującej treści:

„4) Wywóz dzikich ptaków śpiewających, jako to: słowików, sikor, czyżyków, szczygłów, zięb, giłłów, drozdów, kósów, pliszek, skowronków, wilg, makolągów, szpaków i t. p. tępicielei szkodliwych owadów, dozwolony jest tylko na podstawie każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Skarbu, wydawanego w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 3-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

790.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 września 1928 r.

o przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tych wyrobów oraz o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 29 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izmom urzędów skarbowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) oraz art. 12, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Izby skarbowe oraz wydział skarbowy Śląskiego urzędu wojewódzkiego mogą udzielać na prośbę koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów